

ท่าบ่ออีวอ 07/02/60

แนวทางและกลไกปฏิรูป ป.ป.ช.

๑. การบริหารงานต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑.๑ กฎหมาย ป.ป.ช.ควรมีความชัดเจน โดยระบุลักษณะความผิดในข้อกฎหมายที่ชัดเจนตามหลักกฎหมาย ปกครองสมัยใหม่ที่ระบุว่าการกระทำใดที่เป็นความผิด โดยระบุลักษณะความผิดในการทุจริต ทั้งกายทุจริต วจีทุจริต และมโนทุจริต รวมถึงกรณีการประพฤติมิชอบ ได้แก่ การใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบลักษณะต่างๆ การทุจริตเชิงนโยบาย การขัดกันแห่งผลประโยชน์ การร่ำรวยผิดกฎหมาย (Illicit enrichment) เป็นต้น เพื่อให้การได้สวนคดีทุจริตประพฤติมิชอบกระทำเฉพาะการสอบสวนข้อเท็จจริงเท่านั้น

๑.๒ ป.ป.ช.ควรมีหน้าที่ได้สวนความผิดกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบกรณีผู้กระทำผิดเป็นนักการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง รวมถึงคดีที่เป็นการกระทำผิดร่วมกับภาคเอกชนเท่านั้น และเป็นสายวิพากษ์การที่ให้ความรู้ในการได้สวนให้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทำหน้าที่ได้สวน ส่วนคดีนอกนั้น ควรมอบให้ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานอิสระของรัฐ เป็นผู้สอบสวนข้อเท็จจริงกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกระทำผิดเอง ภายใต้การกำกับคดีของ ป.ป.ท. (ตามคำสั่ง คสช.ที่ ๖๙/๒๕๕๘)

๑.๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช.ควรจะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงมีประสบการณ์ในการได้สวนหรือสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการกระทำ ความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อทำหน้าที่วินิจฉัยพิจารณาสิ่งคดีที่ซับซ้อนหรือมีปัญหาในข้อกฎหมาย และกำกับดูแลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบในองค์กรอิสระนอกกำกับของรัฐบาล รวมถึงสำนักงาน ป.ป.ช.เท่านั้น

๑.๔ คณะกรรมการ ป.ป.ช.ควรมีวาระการทำงานสั้นกว่าเดิม เนื่องจากเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเท่านั้น โดยอาจเป็นวาระ ๔ ปี เป็นได้ ๒ วาระ หรือวาระเดียว ๖ ปี มีประธาน ป.ป.ช.และรอง ๒ คน เพื่อกำกับดูแลการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

๑.๕ สำนักงานเลขาธิการ ป.ป.ช. มีหน้าที่ได้สวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง รวมถึงภาคเอกชนที่ร่วมกระทำผิด และเป็นหน่วยงานวิพากษ์การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ อีกทั้งเป็นที่ปรึกษาทางคดีทุจริตและประพฤติมิชอบให้กับหน่วยงานของรัฐทุกหน่วยด้วย

๑.๖ สำนักงานเลขาธิการ ป.ป.ช. ต้องจัดทำคู่มือการได้สวนคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมถึงประมวลความประพฤติ(Codes of Conduct) โดยต้องกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน และมีระยะเวลาที่สามารถขยายได้เมื่อมีความจำเป็น โดยมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ของรัฐให้มีความรู้ ความสามารถในการต่อต้านการทุจริตประพฤติมิชอบและการได้สวนคดีทุจริตประพฤติมิชอบ ได้อย่างมีคุณภาพด้วย

๑.๗ การทำงานของสำนักงานเลขาธิการ ป.ป.ช. เริ่มจากการได้สวนหาข้อมูลเบื้องต้นโดยพนักงานได้สวน เมื่อพบว่ามีมูลให้รายงานคณะกรรมการ ป.ป.ช.เพื่อมีมติตั้งคณะอนุกรรมการได้สวน คณะอนุกรรมการแต่งตั้งโดย

ประธาน ป.ป.ช.จากบุคคลที่มีรายชื่อในบัญชีที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมแล้ว รวมถึงต้องไม่มีส่วนได้เสียและมีความสัมพันธ์กับคู่ความ

๑.๘ สำนักงานอัยการสูงสุดต้องกำหนดวิธีการวินิจฉัยและสั่งฟ้องคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานและหลักเกณฑ์การขยายเวลาการทำงานไว้ด้วย

๒. แนวทางการแก้ไขปัญหายุทธวิธีประพฤติมิชอบ

๒.๑ การเปิดเผยที่มาและทรัพย์สิน/หนี้สินของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูงต่อสาธารณะ

๒.๒ เปิดเผยแพร่เสียภาษีเงินได้ของคนไทยทุกคน (แก้ไขประมวลรัษฎากร)

๒.๓ ยกเลิกการยกเว้นภาษีการซื้อขายหุ้นหรือเสียบ้างในราคาต่ำ เพื่อให้มีการเปิดเผยต่อสาธารณะ

๒.๔ กำหนดมาตรการลดความสะดกในการใช้จ่ายเงินสด เพื่อให้ตรวจสอบการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

๒.๕ การโอนเงินเข้า-ออกประเทศต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและตรวจสอบได้

๒.๖ แยกกฎหมายสินบนและการขัดกันแห่งผลประโยชน์ออกจากกฎหมาย ป.ป.ช. เพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไป

๒.๗ จัดทำประมวลความประพฤติของนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง และมีการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมที่สอดคล้องกับประมวลความประพฤติ รวมถึงมีมาตรการลงโทษตาม ความร้ายแรงแห่งการกระทำที่มีประสิทธิผล

๒.๘ มีระบบการเปิดเผยพฤติกรรมของบุคคลที่ทุจริตประพฤติมิชอบต่อสาธารณะ เพื่อให้เกิดการรังเกียจทาง สังคม

๒.๙ การสร้างค่านิยม Integrity และ Accountability ให้กับนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจัง

หมายเหตุ บทบัญญัติของ UNCAC. ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

Chapter II

Preventive Measure

Article 5. Preventive anti-corruption policies and practices.

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, develop and implement or maintain effective, coordinated anti-corruption policies that promote the participation of society and reflect the principals of the rule of law, proper management of public affairs and public property, integrity, transparency and accountability.

2. Each State Party shall endeavor to establish and promote effective practices aimed the prevention of corruption.

3. Each State Party shall endeavor to periodically relevant legal instruments and administrative measures with a view to determining their adequate to prevent and fight corruption.

4. State Parties shall, as appropriate and in accordance with the fundamental principles of their legal system, collaborate with each other and with relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. That collaboration may include participation in international programmes and projects aimed at the prevention of corruption.

Article 6. Preventive anti-corruption body ore bodies

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies, as appropriate, that prevent corruption by such means as :

(a) Implement the policies referred to in article 5 of this Convention and, where appropriate, overseeing and coordinating the implementation of corruption;

(b) Increasing and disseminating knowledge about the prevention of corruption;

2. Each State Party shall grant the body or bodies referred to in paragraph 1 of this article the necessary independence, in accordance with the fundamental principles of its legal system, to enable the body or bodies to carry out its or their functions effectively and free from any undue influence. The necessary material resources and specialized staff, as well as the training that such staff may require to carry out their functions, should be provided.

3. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that may assist other State Parties in developing and implementing specific measures for the prevention of corruption.

Article 7 Public Sector

1. Each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, endeavor to adopt, maintain and strengthen systems for the recruitment, hiring, retention, promotion and retirement of civil servants and, where appropriate, other non-elected public officials :

(a) That are based on principles of efficiency, transparency and objective criteria such as merit, equity and aptitude;

(b) That include adequate procedures for the selection and training of individuals for public positions considered especially vulnerable to corruption and the rotation, where appropriate, of such individuals to other positions;

(c) That promote adequate remuneration and equitable pay scales, taking into account the level of economic development of the State Party;

(d) That promote education and training programmes to enable them to meet the requirements for the correct, honorable and proper performance of public functions and that provide them with specialized and appropriate training to enhance their awareness of the risks of corruption inherent in the performance of their functions. Such programmes may make reference to code or standard of conduct in applicable areas.

3. Each State Party shall also consider taking appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to enhance transparency in the funding of candidatures for elected public officer and, where application, the funding of political parties.

4. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, endeavor to adopt, maintain and strengthen system that promote transparency and prevent conflicts of interest.

Article 8. Codes of Conduct for public officials.

1. In order to fight corruption, each State Party shall promote, inter alia, integrity, honesty and responsibility among its public officials, in accordance with the fundamental principles of its legal.

2. In particular, each State Party shall endeavor to apply, within its own institutional and legal system, codes or standard of conduct for the correct, honorable and proper performance of public function.

3. For the purposes of implementing the provisions of this article, each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, take note of the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations, such as the International Code of Conduct for Public Officials contained in the annex to General Assembly resolution 51/59 of 12 December 1996.

4. Each State Party shall also consider, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, establishing measures and systems to facilitate the reporting by public officials of acts of corruption to appropriate authorities, when such acts come to their notice in the performance of their functions.

5. Each State Party shall endeavor, where appropriate and accordance with the fundamental principles of its domestic law, to establish measures and system requiring public officials to make declarations to appropriate authorities regarding, inter alia, their outside activities, employment, investment, assets and substantial gifts or benefits from which a conflicts from which a conflict of interest may result with respect to their functions as public officials.

6. Each State Party shall consider taking, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, disciplinary or other measures against public officials who violent the code or standards established in accordance with this article.

๓. ความล่าช้าในการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๑) นิยามศัพท์ที่ใช้เป็นฐานความผิดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามปราบปรามทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒ และแก้ไขเพิ่มเติม บัญญัติไว้ “ทุจริตต่อหน้าที่” ทำให้ต้องมีการตีความข้อเท็จจริงที่พบเข้าหาบทบัญญัติในการลงโทษตามมาตรา ๑๒๓ ซึ่งกำหนดเรื่องการปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติ แม้ว่าจะมีการแก้ไขเพิ่มมาตรา ๑๒๓/๑ เมื่อปี ๒๕๕๕ ด้วยการเพิ่มฐานความผิด “ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด” ก็ตาม ฐานความผิดยังไม่ชัดเจนยากในการโต้สวนเพื่อระบุมความผิด

แนวทางการแก้ไข ควรนำนิยามศัพท์เกี่ยวกับความผิดที่เป็นสากลในปัจจุบัน เช่น UNCAC., OECD., Transparency International และอื่นๆ มากำหนดฐานความผิดกรณีการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยเขียนฐานความผิดให้ชัดเจนเช่นเดียวกับกฎหมาย DSI. และกฎหมาย ป.ป.ง. เพื่อเป็นการให้ความรู้กับผู้เกี่ยวข้อง นอกจากนั้น ควรนำนิยามคำว่า “ประพฤติมิชอบ” จากกฎหมาย ป.ป.ป.ปี ๒๕๑๔ มาพิจารณาร่วมด้วย

๒) บทลงโทษในการณีการขัดกันแห่งผลประโยชน์ไม่ครอบคลุมคู่สมรสและบุคคลในครอบครัว สามารถเอาผิดได้เฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รู้เห็นเป็นใจกับบุคคลในครอบครัวเท่านั้น ดังปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองกรณีที่ดินรัชดาภิเษก จึงควรบัญญัติบทลงโทษที่สอดคล้องกับฐานความผิดและครอบคลุมบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด โดยใช้หลักกฎหมายมหาชนมากำหนด

๓) บทบาทของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ชัดเจนว่า เป็นพนักงานไต่สวนหรือตุลาการ ทำให้การไต่สวนต้องได้ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ชัดเจนเหมือนศาล ประกอบกับระเบียบได้กำหนดมาตรการที่อำนวยความสะดวกและสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาเกินไป จึงเป็นโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาใช้ข้อกำหนดเหล่านี้ชะลอการไต่สวน ควรมีการกำหนดบทบาทและระยะเวลาในการทำงานของ ป.ป.ช. เพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเวลาการไต่สวน โดยให้มีการขยายระยะเวลาได้เมื่อมีความจำเป็น และนำกลับมาพิจารณาใหม่ได้เมื่อมีข้อมูลเพิ่มเติม

๔) กรณีการทุจริตในปัจจุบันมีความซับซ้อน มีความจำเป็นต้องใช้พหุวิทยาการเข้าพิจารณา และความชำนาญในการไต่สวนข้อเท็จจริงของบุคคลที่เกี่ยวข้องยังมีจำกัด ประกอบกับข้อจำกัดด้านกฎหมายที่ต้องใช้การวินิจฉัยตีความ จึงทำให้ข้อกล่าวหาอ่อนไม่สามารถเอาผิดได้ แนวทางการแก้ไขควรสรรหาคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิทยาการที่หลากหลาย และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการไต่สวน

๕) การกำหนดให้มี ป.ป.ช. จังหวัดเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายและการไต่สวนต้องไปปฏิบัติงานต่างจังหวัด ทำให้ขาดบุคคลากรในการไต่สวนคดี ประกอบกับ ป.ป.ช. ไม่มีระบบการบริหารจัดการคดีที่มีประสิทธิภาพ และไม่ได้วางระบบการทำงานทดแทนไว้ คดีที่อยู่ระหว่างการไต่สวนจึงชะงัก แนวทางในการแก้ไขเรื่องนี้ ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบสำนวน ๒ คน และพิจารณาลดจำนวนและระดับบุคคลากรในต่างจังหวัดให้เป็นเพียงระดับเจ้าหน้าที่ เพื่อให้มีบุคคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการไต่สวนทำงานในส่วนกลาง และควรกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ที่เชี่ยวชาญเรื่องนั้นเป็นที่ปรึกษาในการไต่สวนด้วย

๖) การแบ่งงานระหว่าง ป.ป.ช. กับ ป.ป.ท. ในปัจจุบันใช้ระดับบุคคลในการแบ่งมอบคดี ไม่สามารถลดภาระของ ป.ป.ช. ได้ ประกอบกับผลงานของ ป.ป.ท. ใน ๗ ปีที่ผ่านมาไม่เป็นที่ประจักษ์ จึงควรพิจารณาแบ่งงานตามลักษณะคดี โดยให้ ป.ป.ท. รับผิดชอบกรณีทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่อันเนื่องมาจากการละเลยหรือฝ่าฝืนกฎหมายระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง มติของคณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ซึ่งปกติเป็นอำนาจของผู้บังคับบัญชาและ คสช. มีคำสั่งที่ ๖๙/๒๕๕๗ ให้ผู้บังคับบัญชากำกับดูแลอยู่แล้ว ส่วน ป.ป.ช. รับผิดชอบกรณีความผิดของหัวหน้าส่วนราชการของรัฐ และความผิดกรณีประพฤติมิชอบด้วยการใช้อำนาจโดยมิชอบในลักษณะต่างๆ เช่น ทุจริตเชิงนโยบาย การให้และเรียกรับสินบนเจ้าหน้าที่ของรัฐ การขัดกันแห่งผลประโยชน์ การทุจริตที่ร่วมกับภาคเอกชนหรือต่างประเทศ ฯลฯ ซึ่งมีความซับซ้อนและมีอิทธิพลจากบุคคลที่กระทำผิดมากกว่า

อนึ่ง ควรแก้ไขคุณสมบัติกรรมการ ป.ป.ท. ให้สอดคล้องกับ ป.ป.ช. โดยมีอายุไม่เกิน ๗๐ ปีด้วย

๗) จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า มีคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลแล้ว ค้างที่สำนักอัยการสูงสุดมากจนบางคดีใกล้หมดอายุความจึงสั่งฟ้องซึ่งไม่ทันเวลา จึงควรกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะทำงานร่วมและการสั่ง

คดีของ อสส. พร้อมทั้งกำหนดให้มีการทบทวนคดีได้เมื่อมีข้อมูลใหม่ด้วย นอกจากนี้ ควรสร้างจิตสำนึกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องคำนึงถึงความเดือดร้อนของผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกระงับเงินเดือนและเงินสวัสดิการอื่น ๆ ระหว่างการถูกกล่าวหาด้วยมิใช่คำนึงแต่อายุความเท่านั้น

๘) กรรมการ ป.ป.ช. อนุกรรมการ ป.ป.ช. และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องมักจะถูกกดดันจากผู้มีอิทธิพลในสังคม ทั้งการข่มขู่คุกคามต่อชีวิตและทรัพย์สิน และให้ข้อเสนอที่เป็นผลประโยชน์ของตนเองและครอบครัวอยู่เสมอ นอกจากนี้ ยังปรากฏว่ามีการฟ้องคดีการใช้อำนาจโดยมิชอบเมื่อมีการชี้มูลความผิด ทำให้เป็นภาระของบุคคลเหล่านี้ในการแก้คดีซึ่งส่งผลให้ขาดสมาธิในการปฏิบัติหน้าที่และเกิดความเกรงกลัวจนไม่สามารถใช้ดุลยพินิจในการวินิจฉัยคดีอย่างเที่ยงตรงได้ จึงควรพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการรบกวนเจ้าพนักงานขณะปฏิบัติหน้าที่ในกรณีนี้ไว้ด้วย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

กฎหมาย ป.ป.ช.๒๕๕๒ และแก้ไขเพิ่มเติม

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” หมายความว่า การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งในลักษณะที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ

“รั่วรัยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่

มาตรา ๑๒๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๒๓/๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กฎหมาย ป.ป.๒๕๑๘

“การทุจริตในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหรือ ละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่เพื่อ แสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น

“การประพฤติมิชอบในวงราชการ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติ หรือละเว้นไม่ปฏิบัติกรอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็น การฝ่าฝืนกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง มติของคณะรัฐมนตรีอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมุ่งหมายจะ ควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่ว่าจะการปฏิบัติหรือ ละเว้นไม่ปฏิบัตินั้นเป็นการทุจริตในวงราชการด้วยหรือไม่ก็ตาม และให้ หมายความว่ารวมถึงการ ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ดังกล่าวด้วย

กฎหมาย ป.ป.ท.๒๕๕๑

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่หรือปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือ หน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือ ผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตาม ประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า ใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีที่มุ่งหมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้เงินหรือทรัพย์สินของ แผ่นดิน

จากอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านคอร์รัปชัน (UNCAC)

Article 20. Illicit enrichment

Subject to its constitution and the fundamental principles of its legal system, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, *illicit enrichment, that is, a significant increase in the assets of a public official that he or she cannot reasonably explain in relation to his or her lawful income.*

Article 21. Bribery in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities:

(a) The promise, offering or giving, directly or indirectly, of an undue advantage to any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting;

(b) The solicitation or acceptance, directly or indirectly, of an undue advantage by any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, ***in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting.***

Article 22. Embezzlement of property in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities, embezzlement by a person who directs or works, in any capacity, in a private sector entity of any property, private funds or securities or any other thing of value entrusted to him or her by virtue of his or her position.

จากบทบัญญัติของ OECD. :

OECD Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions

The OECD Anti-Bribery Convention establishes legally binding standards to criminalise bribery of foreign public officials in international business transactions and provides for a host of related measures that make this effective. It is the first and only international anti-corruption instrument ***focused on the 'supply side' of the bribery transaction.*** The 34 OECD member countries and seven non-member countries - Argentina, Brazil, Bulgaria, Colombia, Latvia, Russia, and South Africa - have adopted this Convention (Entry into force and OECD Anti-Bribery Convention: Status of Ratification).

แนวความคิดต่อต้านคอร์รัปชันของ International Transparency, EU.

In the 20th edition of the Corruption Perceptions Index (CPI), four out of the top five performing countries are European (Denmark, Finland, Sweden and Norway). However Europe cannot be complacent about the role it plays in facilitating corruption elsewhere.

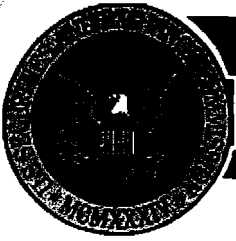
“Although some of the best performing countries are in Europe, EU states should be concerned about their complicity in corruption around the globe. We know that any effort to stop corruption in one country is undermined as long as corrupt officials are allowed to hide their money in another. That is why the EU must act in the next few weeks to prevent money laundering and clamp down on the secret companies that mask corruption” said Carl Dolan, Director of the Transparency International EU Liaison Office.

All too often the proceeds of corruption find their way into EU financial centres, undermining the EU’s role in promoting anti-corruption reforms. *Dirty money enters the financial system and is often legitimised by using corporate vehicles* (such as companies, trusts, foundations and other legal arrangements) offering disguise, concealment and anonymity. A key loophole for money launderers is the lack of information collected and published on those who ultimately own and control companies, trusts and other legal structures

พล.อ.อ. วีรวิท คงศักดิ์

E-mail : gveeravit@gmail.com

๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

U.S. Securities and Exchange Commission**SEC Charges Liquor Giant Diageo with FCPA Violations****FOR IMMEDIATE RELEASE
2011-158**

Washington, D.C., July 27, 2011 – The Securities and Exchange Commission today charged one of the world's largest producers of premium alcoholic beverages with widespread violations of the Foreign Corrupt Practices Act (FCPA) stemming from more than six years of improper payments to government officials in India, Thailand, and South Korea.

Additional Materials

► [Administrative Proceeding Release No. 34-64978](#)

The SEC found that London-based Diageo plc paid more than \$2.7 million through its subsidiaries to obtain lucrative sales and tax benefits relating to its Johnnie Walker and Windsor Scotch whiskeys, among other brands. Diageo agreed to pay more than \$16 million to settle the SEC's charges. The company also agreed to cease and desist from further violations of the FCPA's books and records and internal controls provisions.

"For years, Diageo's subsidiaries made hundreds of illicit payments to foreign government officials," said Scott W. Friestad, Associate Director of the SEC's Division of Enforcement. "As a result of Diageo's lax oversight and deficient controls, the subsidiaries routinely used third parties, inflated invoices, and other deceptive devices to disguise the true nature of the payments."

According to the SEC's order instituting settled administrative proceedings against Diageo, the company made more than \$1.7 million in illicit payments to hundreds of government officials in India from 2003 to mid-2009. The officials were responsible for purchasing or authorizing the sale of its beverages in India, and increased sales from these payments yielded more than \$11 million in profit for the company.

The SEC found that from 2004 to mid-2008, Diageo paid approximately \$12,000 per month – totaling nearly \$600,000 – to retain the consulting services of a Thai government and political party official. This official lobbied other high-ranking Thai government officials extensively on Diageo's behalf in connection with pending multi-million dollar tax and customs disputes, contributing to Diageo's receipt of certain favorable decisions by the Thai government.

According to the SEC's order, Diageo paid 100 million in Korean currency (more than \$86,000 in U.S. dollars) to a customs official in South Korea as a reward for his role in the government's decision to grant Diageo significant tax rebates. Diageo also improperly paid travel and entertainment expenses for South Korean customs and other government officials involved in these tax negotiations. Separately, Diageo routinely made hundreds of gift payments to South Korean military officials in order to obtain and retain liquor business.

The SEC's order found that Diageo and its subsidiaries failed properly to account for these illicit payments in their books and records. Instead, they concealed the payments to government officials by recording them as legitimate expenses for third-party vendors or private customers, or categorizing them in false or overly vague terms or, in some instances, failing to record them at all. Diageo lacked sufficient internal controls to detect and prevent the wrongful payments and improper accounting.

The SEC's order found that Diageo violated Sections 13(b)(2)(A) and 13(b)(2)(B) of the Securities Exchange Act of 1934. Without admitting or denying the findings, Diageo agreed to cease and desist from further violations and pay \$11,306,081 in disgorgement, prejudgment interest of \$2,067,739, and a financial penalty of \$3 million. Diageo cooperated with the SEC's investigation and implemented certain remedial measures, including the termination of employees involved in the misconduct and significant enhancements to its FCPA compliance program.

The SEC's investigation was conducted by Marilyn Ampolsk and Scott Weisman.

#

For more information about this enforcement action, contact:

Scott W. Friestad
Associate Director, SEC Division of Enforcement
202-551-4962

Scott F. Weisman
Assistant Director, SEC Division of Enforcement
202-551-4763

<http://www.sec.gov/news/press/2011/2011-158.htm>

[Home](#) | [Previous Page](#)

Modified: 07/27/2011

UNITED STATES OF AMERICA
Before the
SECURITIES AND EXCHANGE COMMISSION

SECURITIES EXCHANGE ACT OF 1934
Release No. 64978 / July 27, 2011

ACCOUNTING AND AUDITING ENFORCEMENT
Release No. 3307 / July 27, 2011

ADMINISTRATIVE PROCEEDING
File No. 3-14490

In the Matter of

DIAGEO plc,

Respondent.

**ORDER INSTITUTING CEASE-AND-
DESIST PROCEEDINGS PURSUANT
TO SECTION 21C OF THE
SECURITIES EXCHANGE ACT OF
1934, MAKING FINDINGS, AND
IMPOSING A CEASE-AND-DESIST
ORDER AND A CIVIL PENALTY**

I.

The Securities and Exchange Commission ("Commission") deems it appropriate that cease-and-desist proceedings be, and hereby are, instituted pursuant to Section 21C of the Securities Exchange Act of 1934 ("Exchange Act") against Diageo plc ("Diageo" or "Respondent").

II.

In anticipation of the institution of these proceedings, Respondent has submitted an Offer of Settlement ("Offer"), which the Commission has determined to accept. Solely for the purpose of these proceedings and any other proceedings brought by or on behalf of the Commission, or to which the Commission is a party, and without admitting or denying the findings herein, except as to the Commission's jurisdiction over the Respondent and the subject matter of these proceedings, which are admitted, the Respondent consents to the entry of this Order Instituting Cease-and-Desist Proceedings Pursuant to Section 21C of the Securities Exchange Act of 1934, Making Findings, and Imposing a Cease-and-Desist Order and a Civil Penalty ("Order"), as set forth below.

III.

On the basis of this Order and Respondent's Offer, the Commission finds¹ that:

Summary

This matter concerns multiple violations of the Foreign Corrupt Practices Act ("FCPA") by Respondent Diageo, one of the world's largest producers of premium alcoholic beverages. Over more than six years, Diageo, through its subsidiaries, paid over \$2.7 million to various government officials in India, Thailand and South Korea in separate efforts to obtain lucrative sales and tax benefits.

In India, from 2003 through mid-2009 Diageo made over \$1.7 million in illicit payments to hundreds of Indian government officials responsible for purchasing or authorizing the sale of its beverages. Increased sales from these payments yielded more than \$11 million in ill-gotten gains. In Thailand, from 2004 through mid-2008, Diageo paid approximately \$12,000 per month – totaling nearly \$600,000 – to retain the consulting services of a Thai government and political party official. This official lobbied extensively on Diageo's behalf in connection with multi-million dollar pending tax and customs disputes, contributing to Diageo's receipt of certain favorable dispositions by the Thai government. With respect to South Korea, in 2004, Diageo paid 100 million won (KRW) (over \$86,000) to a customs official as a reward for his role in the government's decision to grant Diageo significant tax rebates. Diageo also paid over \$100,000 in travel and entertainment expenses for South Korean customs and other government officials involved in these tax negotiations. Separately, Diageo made hundreds of gift payments totaling over \$230,000 to South Korean military officials in order to obtain and retain liquor business.

Diageo and its subsidiaries failed to account accurately for these illicit payments in their books and records. Exercising lax oversight, Diageo also failed to devise and maintain internal accounting controls sufficient to detect and prevent the payments.

Respondent

Diageo, headquartered in London, United Kingdom, is a leading producer and/or distributor of premium branded spirits, beer, and wine, including Johnnie Walker, Smirnoff, J&B, Baileys, Captain Morgan, Tanqueray, and Guinness. Through its various direct and indirect subsidiaries, Diageo maintains operations in more than 180 countries. Diageo's American Depository Shares are registered with the Commission pursuant to Section 12(b) of the Exchange Act and trade on the New York Stock Exchange under the symbol DEO. As a foreign private issuer, Diageo files annual reports with the Commission on Form 20-F.

¹ The findings herein are made pursuant to Respondent's Offer and are not binding on any other person or entity in this or any other proceeding.

Other Relevant Entities

Diageo India Pvt. Ltd. ("DI") is a wholly-owned indirect subsidiary of Diageo, and is based in Mumbai, India. Throughout the relevant period, Diageo incorporated DI's financial results into the consolidated financial statements that it filed with the Commission.

Diageo Moët Hennessy Thailand ("DT") is a joint venture of Diageo, and is based in Bangkok, Thailand. Throughout the relevant period, Diageo had an indirect majority economic interest in, and operational control of, DT and incorporated DT's financial results into the consolidated financial statements that it filed with the Commission.

Diageo Korea Co. Ltd. ("DK") is a wholly-owned indirect subsidiary of Diageo, and is based in Seoul, South Korea. Throughout the relevant period, Diageo incorporated DK's financial results into the consolidated financial statements that it filed with the Commission.

Facts

A. Background

Diageo's history of rapid multinational expansion through mergers and acquisitions contributed to defects in its FCPA compliance programs. Diageo was formed in 1997 from the merger of Guinness plc and Grand Metropolitan plc. As a result of that merger, Diageo acquired its Indian subsidiary, DI, and an indirect majority economic interest in, and operational control of, its Thai joint venture, DT. Diageo acquired its South Korean subsidiary, DK, in 2001 as part of a larger acquisition of the spirits and wine business of The Seagram Company Ltd. At the time of these acquisitions, Diageo recognized that its new subsidiaries had weak compliance policies, procedures, and controls. Nevertheless, Diageo failed to make sufficient improvements to these programs until mid-2008 in response to the discovery of the illicit payments described below.

B. India

For many years, Diageo, through DI, engaged in a pervasive practice of making illicit direct and indirect payments to government officials throughout India to obtain and retain liquor sales. As a result, Diageo was unjustly enriched by \$11,306,081 from increased sales.

Payments to Employees of Government Liquor Stores

From at least 2003 through June 2009, DI paid an estimated \$792,310 in improper cash payments through its third-party distributors to 900 or more employees of government liquor stores in and around New Delhi. DI also paid an estimated \$186,299 (representing 23% of the payments) in "cash service fees" to the distributors as compensation for advancing the funds. DI made the payments to increase government sales orders of its products, and to secure favorable product placement and promotion within the stores.

Although the improper payments continued for at least six years, it was not until July 2009 that DI instructed its distributors to discontinue them.

DI failed properly to account for either its reimbursement of the illicit payments or the associated “cash service fees.” DI’s distributors sought recompense by either submitting debit notes or requesting increases in their per-case commissions. Each of the debit notes falsified or obscured the nature of the payments by purporting to be for “market scheme settlement,” “deposit[s] with Delhi Excise,” “incentives,” “special incentives,” or “promotions.” By recording its reimbursement of the debit notes as “promotion” or “special incentive” expenses in innocuously labeled accounts – “Promotions-Outlet,” “Promotions,” “Secondary,” or “Trade Incentives” – DI concealed the underlying payments’ purpose and recipients. Nor did DI’s practice of recording the increased per-case commissions under the generic rubric of “commissions” in any way indicate that they constituted reimbursement for cash payments to government employees.

Payments to Employees of India’s Canteen Stores Department

During the same six-year period (2003 – 2009), Diageo, through DI, also reimbursed an estimated \$530,955, and made plans to reimburse an additional \$79,364, in improper cash payments made by third-party sales promoters to government employees of the Indian military’s Canteen Stores Department (“CSD”). The payments, made with DI’s knowledge and authorization, were designed to: (i) foster the promotion of Diageo products in the CSD’s canteen stores (analogous to the U.S. military’s post exchanges); (ii) obtain initial listings and annual label registrations for Diageo brands, price revision approvals, and favorable factory inspection reports; (iii) secure the release of seized shipments of Diageo products; and (iv) promote good will through the distribution of Diwali and New Year’s holiday gifts to CSD employees.

DI’s accounting for its reimbursement of payments to CSD employees bore the same defects as that for the government liquor stores. From June 2003 through June 2007, DI’s sales promoters submitted debit notes mischaracterizing the payments as “business promotion expenses,” “miscellaneous expenses,” “expenses incurred on your behalf,” “factory expenses,” “travelling expenses,” or “telephone expenses.” DI recorded its reimbursements as “scheme” or “special scheme” payments. After June 2007, DI reimbursed the payments through increased per-case commissions which it recorded as “DIF – selling commission.” The nondescript terms used by DI on its books and records concealed the fact that DI was reimbursing its promoters for wrongful cash payments to CSD employees.

Payments to Label Registration and Excise Officials

Diageo failed to ensure that DI properly accounted for a number of additional, improper payments to government officials who controlled administrative functions vital to DI’s business. From at least 2003 through 2008, Diageo, through DI, reimbursed an estimated \$98,310 in cash payments made by its third-party promoters and distributors to government officials in the North Region of India and in the State of Assam for the purpose

of securing label registrations for Diageo products.² The distributors submitted debit notes to DI that described the payments as “special rebates” or as “an incentive for reaching sales targets.” DI recorded the reimbursements as “special rebates” or “trade incentives,” thereby masking the fact that they represented recompense for illicit payments to government employees.

In addition, from at least 2003 through June 2009, Diageo, through DI, paid an estimated \$78,622 in extra commissions to its distributors in the North Region to reimburse them for payments made to Excise officials to secure import permits and other administrative approvals. DI again hid the fact that it was reimbursing the distributors for improper payments to government employees by recording them on its books of account as “DIF – selling commission.”

C. **Thailand** 2547 - 2551

From April 2004 through July 2008, Diageo, through DT, retained the services of a Thai government and foreign political party official (the “Thai Official”) to lobby other Thai officials to adopt Diageo’s position in several multi-million dollar tax and customs disputes. For this retainer DI paid approximately \$12,000 per month for 49 months, for a total of \$599,322. DT compensated the Thai Official through 49 direct payments to a political consulting firm (the “Consulting Firm”) for which the Thai Official acted as a principal. Most, if not all, of the \$599,322 paid to the Consulting Firm was for the Thai Official’s services and accrued to his benefit.

The Thai Official served as a Thai government and/or political party official throughout the relevant period (April 2004 – July 2008) in which he received compensation from DT. At various times the Thai Official served as Deputy Secretary to the Prime Minister, Advisor to the Deputy Prime Minister, and Advisor to the Ministry of Agriculture and Cooperatives. The Thai Official also served on a committee of the ruling Thai Rak Thai political party, and as a member and/or advisor to several state-owned or state-controlled industrial and utility boards. DT’s senior management knew that the Thai Official was a government officer during its engagement of the Consulting Firm. The Thai Official was the brother of one of DT’s senior officers at that time. Several members of Diageo’s global and regional management attended meetings with the Thai Official and senior members of the Thai government.

The Thai Official provided extensive lobbying services on behalf of Diageo and DT in connection with several important tax and customs disputes that were pending between Diageo and the Thai government. For example, with respect to excise taxes,³ the Thai Official coordinated and attended numerous meetings between senior Thai government

² The North Region of India includes the following thirteen states: Bihar, Chandigarh, Chattisgarh, Delhi, Haryana, Punjab, Himachal Pradesh, Jammu, Jharkhand, Madhya Pradesh, Rajasthan, Uttar Pradesh, and Uttaranchal.

³ An excise tax refers to a tax on a good produced for sale, or sold, within a country.

officials and senior Diageo and DT management, including two meetings in April and May 2005 with Thailand's then Prime Minister. In May 2005, shortly following the meetings arranged by the Thai Official, the Prime Minister made a radio address publicly endorsing Diageo's position in favor of a "specific" approach (based on quantity) rather than an "ad valorem" approach (based on price) to calculating excise taxes.

On Diageo's behalf, the Thai Official also met repeatedly with senior commerce, finance, and customs authorities in charge of the transfer pricing and import tax disputes,⁴ as well as with members of the Thai parliament. The Thai Official's services contributed to Diageo's successful resolution of several components of these disputes. For example, during 2004 and 2005 Diageo and DT were actively engaged in a dispute with the Thai government over the appropriate transfer pricing formula applied to One Liter bottles of Johnnie Walker Red Label and Black Label Scotch whiskey. Based in part on the Thai Official's lobbying efforts, the Thai government accepted important aspects of DT's transfer pricing method and released over \$7 million in bank guarantees that DT had been required to post while the tax dispute was pending.

DT improperly accounted for the monthly retainer that it paid to the Thai Official through his Consulting Firm. The bulk of the payments assumed the form of monthly disbursements of \$11,989 to the Consulting Firm for advisory fees and out-of-pocket expenditures. Approximately \$15,169 of the payments was for reimbursement of entertainment expenses, including those incurred on behalf of government officials. DT recorded the payments under one of the following generically-labeled accounts: (i) "Outside Services"; (ii) "Corporate Social Responsibility"; (iii) "Corporate Communications"; (iv) "[External Affairs] Project"; or (v) "Stakeholder Engagement." Typically, DT charged payments to the Consulting Firm against the same account for a period of time, and then switched to another account without any discernible rationale for the change in accounting treatment. DT's books and records did not reflect the fact that DT was paying a Thai government and political party official to lobby in connection with multimillion dollar tax and customs disputes.

ค่าบริการรายเดือน \$ 11,989
ค่าบริการอื่น ๆ \$ 15,169
1) Outside services
2) CSR.
3) ค่าใช้จ่ายรับรองคณบดี
4) ค่าใช้จ่ายรับรองกรรมการ
5) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ

D. South Korea

Reward Payment to a Korean Customs Official

As in Thailand, Diageo had significant tax and customs issues in South Korea. In April 2003, DK, under Diageo's direction, requested from South Korea a more advantageous formula for calculating the transfer pricing, for tax purposes, of Windsor Scotch whiskey that DK was importing into South Korea. As part of those negotiations, DK also sought tens of millions of dollars in tax rebates based on a claim that DK had overpaid under the then existing transfer pricing formula. In April 2004, following a year of intense negotiations and

⁴ Transfer pricing refers to the cost that individual entities within multinational firms charge for the goods and services that they supply to one another.

lobbying by DK, the South Korean government granted DK a rebate of approximately \$50 million.⁵

In July 2004, three months after DK received the tax rebates, a DK manager (the "Manager") paid an apparent reward of 100 million KRW (\$86,339) to a Korean Customs Service official (the "Customs Official") who had played a key role in the transfer pricing negotiations. With the approval of DK's then chief financial officer, the Manager generated 60 million KRW (\$51,802) of the payment by means of a surreptitious cash kickback scheme. The Manager solicited an inflated invoice from DK's third-party customs brokerage firm (the "Customs Broker"), which had provided DK with consulting services during the transfer pricing negotiations. As orchestrated, DK paid an inflated invoice amount to the Customs Broker, which then gave 60 million KRW (\$51,802) in cash back to the Manager. The Manager funded the remaining 40 million KRW (\$34,537) of the total reward amount from personal sources. The Manager then provided the Customs Official with 100 million KRW (\$86,339) in the form of ten bank checks of approximately 10 million KRW (\$8,634) each.

Diageo, through DK, improperly and falsely accounted for the cash reward payment to the Customs Official. DK booked the invoice from the Customs Broker which it had used to fund 60% of the payment to a general ledger account for professional services and consulting fees. DK also described the expense as relating to the Customs Broker's work on the transfer pricing negotiations. DK's books and records, however, do not reveal that DK solicited the invoice to generate a cash payment to the Customs Official, or that the Customs Broker had failed to render the full services reflected on the invoice. Nor do DK's books and records show that the Manager had personally funded the remainder of the cash reward.

Payments for Travel and Entertainment for Korean Customs Service Officials

During the course of the transfer pricing negotiations in 2003 and 2004, DK also paid \$109,253 in travel and entertainment costs for Korean customs and other government officials. Some of these expenses were unapproved and constituted improper inducements of the South Korean officials. For example, in December 2003, the Customs Official and several official colleagues traveled to Scotland with DK employees. The purported reason for the trip was to inspect Diageo's Windsor Scotch production facilities as part of the transfer pricing negotiations. During the course of this apparently legitimate trip, DK's chief financial officer and the Manager took the South Korean officials on a purely recreational side-trip to Prague and Budapest.

DK failed properly to account for the \$109,253 in travel and entertainment related expenses. The company booked 46 of the related accounting entries to a general ledger account entitled "Entertainment – Customer," thereby hiding the fact that it was furnishing the travel and entertainment to government officials. DK intended the false accounting treatment to prevent the South Korean authorities, including the Korean National Tax

⁵ The South Korean government is currently in the process of reevaluating the appropriate transfer price for Diageo's Windsor Scotch whiskey.

Service, from detecting the officials' acceptance of the travel and entertainment. DK failed to record an additional seven expenses related to entertainment connected to the transfer pricing project. Diageo also failed to implement a system of internal accounting controls that reasonably could have prevented DK's concealment of these expenditures.

Gift Payments to Military Officials

From at least 2002 through at least 2006, Diageo, through DK, routinely made hundreds of small payments to South Korean military officers for the purpose of obtaining or maintaining business and securing a competitive business advantage. The payments assumed two forms: (i) holiday and vacation gifts known as "rice cake" payments; and (ii) business development gifts, called "Mokjuksaupbi" payments.

Rice cake payments were customary and traditional presents that Diageo, through DK, provided to scores of military officers – many of whom were responsible for procuring liquor – several times each year during holidays and vacations. From 2002 through 2006, DK made approximately 400 rice cake payments, totaling at least \$64,184, in the form of cash or gift certificates ranging in value between \$100 and \$300 per recipient. In October 2004, a senior officer within Diageo's global compliance department explicitly approved the practice of making rice cake payments after a DK employee explained that the company would face a competitive disadvantage if it refrained.

Over the same four-year period, Diageo, through DK, also spent approximately \$165,287 on hundreds of non-traditional, non-seasonal gifts and entertainment for the military. Of these so-called "Mokjuksaupbi" payments (a term that was broadly intended by DK to refer to "payments for relationships with customers"), approximately \$106,051 were for the purpose of influencing specific purchasing decisions. For example, in 2003, DK personnel requested approval of approximately \$2,600 to entertain army personnel "for their cooperation" in connection with the re-selection of Windsor Scotch.

Diageo failed to ensure that DK properly accounted for the rice cake and Mokjuksaupbi payments. During 2002 and 2003, DK used fake vendor invoices to generate cash for the rice cake payments and, in 2002, failed to record any of the rice cake payments on its general ledger. DK incorrectly recorded subsequent rice cake payments, and all of the Mokjuksaupbi payments, under general ledger accounts for expenses such as sales, promotion, or customer entertainment. Diageo thereby concealed the fact that it was providing gifts to military personnel from South Korean government auditors.

FCPA Violations

Section 13(b)(2)(A) of the Exchange Act requires public companies to make and keep books, records, and accounts that, in reasonable detail, accurately and fairly reflect the transactions and dispositions of the issuer's assets.

Diageo's books and records did not accurately reflect illicit payments that it made, through its subsidiaries, to Indian, Thai, and South Korean government and military officials.

Instead, Diageo, through DI, DT, and DK, disguised the improper payments as legitimate vendor expenses or recorded them under misleading rubrics such as “factory expenses,” “telephone expenses,” “shareholder stake,” and “sales support.” In several instances, the illicit payments were not recorded at all. As a result, Diageo violated Section 13(b)(2)(A) of the Exchange Act.

Section 13(b)(2)(B) of the Exchange Act requires companies to devise and maintain a system of internal accounting controls sufficient to provide reasonable assurances that transactions: (i) are executed in accordance with management’s general or specific authorization; and (ii) are recorded as necessary to permit preparation of financial statements in conformity with generally accepted accounting principles or any other criteria applicable to such statements, and to maintain accountability for assets.

As evidenced by the extent and duration of the wrongful payments and their improper recordation, Diageo failed to devise and maintain sufficient internal accounting controls. Accordingly, Diageo violated Section 13(b)(2)(B) of the Exchange Act.

Diageo’s Cooperation and Remedial Efforts

In determining to accept the Offer, the Commission considered the cooperation afforded the Commission staff and certain remedial measures undertaken by Diageo, including employee termination and significant enhancements to its compliance program.

IV.

In view of the foregoing, the Commission deems it appropriate to impose the sanctions agreed to in Respondent Diageo’s Offer.

Accordingly, it is hereby ORDERED that:

A. Pursuant to Section 21C of the Exchange Act, Respondent Diageo cease and desist from committing or causing any violations and any future violations of Sections 13(b)(2)(A) and 13(b)(2)(B) of the Exchange Act;

B. Respondent shall, within 30 days of the entry of this Order, pay disgorgement of \$11,306,081 and prejudgment interest of \$2,067,739 to the United States Treasury. If timely payment is not made, additional interest shall accrue pursuant to SEC Rule of Practice 600. Payment shall be: (A) made by wire transfer, United States postal money order, certified check, bank cashier’s check or bank money order; (B) made payable to the Securities and Exchange Commission; (C) hand-delivered or mailed to the Securities and Exchange Commission, Office of Financial Management, 100 F St., NE, Stop 6042, Washington, DC 20549; and (D) submitted under cover letter that identifies Diageo plc as a Respondent in these proceedings, the file number of these proceedings, a copy of which cover letter and money order or check shall be sent to Scott F. Weisman, Assistant Director, Division of Enforcement, Securities and Exchange Commission, 100 F Street, N.E., Washington, DC 20549.

C. Respondent shall, within 30 days of the entry of this Order, pay a civil money penalty in the amount of \$3,000,000 to the United States Treasury. If timely payment is not made, additional interest shall accrue pursuant to 31 U.S.C. 3717. Payment shall be: (A) made by wire transfer, United States postal money order, certified check, bank cashier's check or bank money order; (B) made payable to the Securities and Exchange Commission; (C) hand-delivered or mailed to the Securities and Exchange Commission, Office of Financial Management, 100 F St., NE, Stop 6042, Washington, DC 20549; and (D) submitted under cover letter that identifies Diageo plc as a Respondent in these proceedings, the file number of these proceedings, a copy of which cover letter and money order or check shall be sent to Scott F. Weisman, Assistant Director, Division of Enforcement, Securities and Exchange Commission, 100 F Street, N.E., Washington, DC 20549.

D. Respondent acknowledges that the Commission is not imposing a civil penalty in excess of \$3,000,000 based upon its cooperation in a Commission investigation. If at any time following the entry of the Order, the Division of Enforcement ("Division") obtains information indicating that Respondent knowingly provided materially false or misleading information or materials to the Commission or in a related proceeding, the Division may, at its sole discretion and without prior notice to the Respondent, petition the Commission to reopen this matter and seek an order directing that the Respondent pay an additional civil penalty. Respondent may not, by way of defense to any resulting administrative proceeding: (1) contest the findings in the Order; or (2) assert any defense to liability or remedy, including, but not limited to, any statute of limitations defense.

By the Commission.

Elizabeth M. Murphy
Secretary